

כניסת השבת - 18.51
יציאת השבת - 20.03
רבנו תם (72 דקות זמניות) 20.44
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.00 ישודר ב'קול הלשון'
איייה שיעור על הפרשה.
(להאזנה 03-6171111 לחיצים כוכבית
ובחרים את השיעור)

שבת - שיעור בשעה 17.00
מנחה בשעה 17.30 ביהכנס"ס 'בית יוסף'
פרוכים הפאילס בעט ה'...

שנה שישיית - גיליון 241
פרשת אחרי מות קדושים תש"פ

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

פנת' הכנסת 'פית יוסף' ו'יוסרין' בעצת אולפא

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

בזאת יבוא אהרון אל הקודש... (טז, ג')

מובא בתהילים (כז, ג') 'אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח' המילה 'זאת' עולה בגימטרייה 408. כמו כן המילים 'צום' (136) הרומזת לתשובה + 'קול' (136) הרומז לתפילה + 'ממון' (136) הרומז לצדקה עולות יחד ל'זאת' (408) ללמדנו שרק ע"י תשובה, תפילה וצדקה יכול אהרון להיכנס אל הקודש ועליהם אמר דוד ב'זאת אני בוטח'. ומאידך נאמר 'איש בעב לא ידע' אם יהודי הוא 'בער' (272) שזה 'קול' + 'ממון' בלבד ללא תשובה, אז 'לא ידע' כי זה לא עובד בלי תשובה. וכמו כן ו'כסיל' (120) שאין בו אפילו פעם אחת 136 'לא יבין את זאת' דהיינו את סוד המילה 'זאת' שבכוחה לפעול לטובה. (ע"פ 'המאיר') מתוק מדבש!

ופצוין 'מחן' מילתא דפדיוחא

אנך אנך עשה עשה אתה הכינה חלת מפתח'
עשת עשת את החל'ת הלא לכה לקבל אפ'
ל'מפתח' הלא צוין מחכה...

כתונת בד קודש ילבש (טז, ד')

רש"י: מגיד שאינו משמש לפנים בשמונה בגדים שהוא משמש הם בחוץ שיש בהם זהב לפי שאין קטגור נעשה סניגור...
ביום הכיפורים היה הכהן הגדול מבצע את העבודות בבית המקדש. בכל העבודות מחוץ לקודש הקודשים היה לובש בגדי זהב, אבל בעבודות שנעשו בתוך קודש הקודשים היה פושט את בגדי הזהב ולובש בגדי לבן, כדי לא לעורר קטרוג על חטא העגל שנעשה מן הזהב.

ויש לשאול: וכי מחוץ לקודש הקודשים אין סכנה להזכיר את חטא העגל?

בספר 'אוהל משה' מובא תירוץ נפלא: ישנם בתורה שתי מצוות שלכאורה נראות כסותרות זו את זו, מצד אחד נאמר (יט, יז) 'הוכיח תוכיח את עמיתך' דהיינו להוכיח את החבר כאשר הוא חוטא. ומצד שני נאמר (יט, טו) 'בצדק תשפוט עמיתך' דהיינו ללמד זכות על מעשי החבר.

והתשובה תובן בס"ד ע"פ מעשה: פעם אחת פנה יהודי מחוצף אל הרבי מסאטמר זיע"א וטען כי הרבי מוכיח יותר מידי את חסידיו ומדוע לא מצא הרבי מקום לדון אותם לכף זכות?

ענה לו הרבי: 'בעת שאני מוכיח את חסידיי אני עומד כאשר פניי אל העם וגבי מופנה אל ארון הקודש, אבל לא שמעת אותי אף פעם כיצד אני מדבר כאשר פניי אל ארון הקודש וגבי מופנה אל הקהל...'

וזו הייתה דרכם של כל גדולי ומאורי הדורות כדוגמת סנגורן של ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א, רבנו החפץ חיים זיע"א ועוד... אשר בהיותם מול צאן מרעיתם היו מוכיחים אותם בשבט מוסר אבל בעת עומדם ביחידות מול בוראם היו מרבים בלימוד זכות ואפילו פנו

ב'תביעה' לקב"ה שירחם על צאן מרעיתו.

כאשר הכהן הגדול עבד מחוץ לקודש הקודשים היו הכוהנים והעם רואים את מעשיו. וכאן הייתה סכנה שמא הם יסמכו על עבודת הקודש שלו ולא ישובו על חטאיהם והרי אין יום הכיפורים מכפר בלא תשובה. לכן היה הכהן הגדול משמש בעבודות החוץ בבגדי זהב כדי להזכיר את חטא העגל ולעורר את העם לתשובה. אבל בעת בואו לקודש הקודשים שעליו נאמר 'וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש' התפלל הכהן הגדול ולימד סנגוריה. ושם אין להזכיר את חטא העגל ולכן חובה עליו לפשוט את בגדי הזהב. מתוק מדבש!

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקיכם (יט, ב')

מובא במשנה האחרונה בש"ס (עוקצין ג', יב') אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק שי עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא' מדוע דווקא 'שי עולמות' לא פחות ולא יותר? ואם זה כנגד המצוות הרי יש 613 בתורה ועוד 7 מצוות דרבנן והיה ראוי לקבל 620 עולמות?

ומתרץ בספר 'הרימונים ארבע מאות' לרבי נסים דיין שליט"א: אישה המסייעת לבעלה בלימוד התורה זוכה לעולם הבא והם שותפים יחד לכלל התורה והמצוות. כאשר יהודי מקיים את כלל 620 המצוות הרי שהוא זוכה לקבל ש"י עולמות ואשתו ש"י עולמות וביחד הם זוכים לקבל כת"ר (620) עולמות כנגד כלל התורה והמצוות שהם שותפים בהם יחד.

וחשבתי להוסיף בסיעתא דשמיא שזה שנאמר 'להנחיל אוהבי' בלשון רבים וכמו כן כאן נאמר 'קדושים תהיו' בלשון רבים דהיינו הבעל ואשתו. ולא זו בלבד אלא כל אדם התומך בחברו הלומד תורה זוכה לש"י עולמות וזהו חיזוק גדול לנשות ישראל הצדקניות ולכל תומכי התורה המסייעים לעמלי התורה ה"ו. מתוק מדבש!

ופצוין זה מילתא דפדיוחא

כשתאמר ה'קול'נה בעצת ה' אלו נהיין אלו, כי
ה'ו האון סודות ה' סו'מי מסכתות כרוב עט.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מטעי מעשה ידי

להתפאר (משנה סנהדרין י', יא' פתיח לפני פרקי אבות)

ויש לשאול: ומה עם הרשעים שבישראל? וכי להם יש גם חלק לעולם הבא? והרי נאמר בפירוש (בהמשך המשנה (זו) 'ואילו שאין להם חלק לעולם הבא'...?

מתרץ רבנו החפץ חיים זיע"א: המילה 'חלק' פירושה 'חלקה' כמו חלקת שדה. כל יהודי מישראל מקבל עם לידתו חלקה בגן עדן. החלקה הזו היא שלו בלבד, אבל

רגילה לפגוש כאן? שאלתי בכנות 'בנות, ספרנה לי בבקשה - מה קורה?'
הן הביטו זו בזו עד שקמה ברכי - האמיצה התורנית...
הבטתי בה בעניין, בדרך כלל ברכי היא מגדולות המפריעות בשיעור, פניה היו סמוקות אבל היא הישירה מבט ובאומץ ראוי לציון הסירה את הלוט מהחידה...
'כעת בימי ספירת העומר אנחנו לומדות עם המחנכת הלכות שונות הקשורות ל'בין אדם לחברו'. ובדיוק היום חשבנו איך אנו יכולות לתרגם את הלימוד שלנו למעשה?'

לרגע היא השתתקה, הרכינה ראש והמשיכה 'ואז חשבנו על המורה ועל כך שאנחנו לומדות הרבה בשיעורים שלה ובמקום להשיב טובה אנחנו כל הזמן מפריעות...'
'וגם חשבנו על הבת של המורה' הוסיפה בת אחרת.
'הבת של המורה' - יש לי שש בנות אבל ידעתי מצוין למי הן מתכוונות... לתמר - בת הזקונים שלי, תמר המקסימה שלכל החברות שלה יש כבר כמה ילדים והיא עדיין מצפה לישועה ועדיין לא מצאה את זיווגה.
דמעות עלו בעיניי כשחשבתי על תמר...
'ולכן החלטנו' המשיכה ברכי ואמרה 'שלא נדבר בעשר הדקות הראשונות של השיעור, גם כדי ליישם את ההלכות של 'בין אדם לחברו' וגם לזכותה של תמר הבת של המורה...'

'אבל לא דיברתן כל השיעור... ניסיתי להבין 'נכון, בלי שסיכמנו על כך, אחרי עשר הדקות הראשונות הבנו שלא מתאים להתחיל לדבר פתאום אז פשוט המשכנו לשתוק'
הצלצול שניסר פתאום את החלל נראה לי לקוח מעולם אחר, בדרך כלל אני מחכה לצלצול הגואל וכעת נראה לי שהוא הגיע מוקדם מידי...
השבועיים הקרובים חלפו עלינו בסערה...
והנה הגיע יום רביעי, שבועיים בדיוק אחרי. ואני מצאתי את עצמי עורכת שולחנות, ידי רועדות ופי ממלמל הודיה, תמר שלי, בת הזקונים, הילדה הנהדרת מתארסת...
כמה שעות אחרי שנשברה הצלחת (יש מנהג לשבור צלחת לסימן טוב בסגירת שדוך) כשביתי התרוקן מן האורחים ארגנתי צלחת אחת... לתלמידות המקסימות שלי, לאילו שהפריעו תמיד, לאילו ששתקו, לאילו שלא רק רצו להשיב טובה, אלא כיוונו לאירוסיה של תמר שלי...
הן הגישו לי צלחת של נחת ואני ניסיתי להחזיר להן בצלחת מלאה עוגות...

אחים ואחיות יקרים! כאשר יהודי מקיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך' ומשתדל בכל כוחו להרבות בטובתו של רעהו, הוא זוכה שהקב"ה מתנהג אתו במידת הרחמים ולכן נאמר מיד 'אני ה'...' נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני. והוא יתברך מזכה ויזכה את כולנו אותו בישועות מקיפות שהיו מעוכבות עד כה...

ה' יזכנו, אמנן! שבת שלום ומבורך!

היא אינה מעובדת. תפקידו בעולם הוא לטפח את אותה חלקה שתהיה נטועה ותצמיח פירות נאים ואז בבואו לעולם הבא החלקה הזו תהיה מוכנה עבורו.
אבל אם חלילה אותו יהודי לא טיפח את אותה חלקה ולא נטע בה מצוות, אלא להיפך נטע בה נטיעות זרות, קוצים ודרדרים ע"י מעשיו המקולקלים, אזי בבואו לעולם הבא אין לו חלקה שמוכנה עבורו. ולהיפך, הוא יתן את הדין על שקלקל את החלקה במעשיו הרעים.

רציון וסיפור - יוֹצֵא צ"י כַּאֲזַּה הַפְּרִיּוֹת

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט', יח')

ויש לשאול: מדוע נאמר אני ה' בסמוך לציווי של 'ואהבת לרעך כמוך?'
וחשבנו לתרץ בסיעתא דשמיא ע"פ הקדמה: בתחילת פרשת וארא נאמר 'וידבר א-לוקים אל משה ויאמר אליו אני ה'...' וביאר רש"י אני ה' - נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני. וכמו כן ידוע כי שם ה' רומז על מידת הרחמים של הקב"ה.
כאשר יהודי מקיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך' הוא זוכה שהקב"ה מתנהג אתו במידת הרחמים ולכן נאמר מיד אני ה' - נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני.

ובעניין זה סיפור נפלא (מעובד ע"פ 'מרוה לצמא'):

הסיפור שלי התרחש הרבה לפני עידן הקורונה... נכנסתי לכיתה באותו בוקר והשיעור התחיל. רשמתי משפט על הלוח כדי לנסות לנתח אותו מול התלמידות. 'לנסות' אני אומרת, היות שבדרך כלל רוב ככל השיעור מבוזבז על ניסיונות נואשים להשלטת משמעת מול הבנות הקולניות בכיתה.
אבל אז קרה דבר לא שגרתי, כתבתי את המשפט ובכיתה שררה דממה, ציפיתי לשמוע רחשים מאחורי גבי... לראות כיצד הבנות התוססות מנצלות את רגעי ההפוגה כדי להחליף משפטים, קריצות וחיוכים... אבל אין כלום... חשש כל שהוא התגנב אל ליבי, מה השקט הזה? למה הן לא מנצלות את ההפוגה כדי לברבר להן כמו בכל שיעור? התעלמתי מהשקט המוזר, התחלנו לעבור על שיעורי הבית ו... דממה! מסרתי שיעור והשקט המופלא נשמר... פעם ראשונה שהצלחתי לסיים משפט שלם בלי שיפריעו לי, באמצע המשכתי עוד קצת ועוד קצת... ניסיתי לחפש רמז לדיבורים, לקריצות, כרמז לתעלול שכנראה מחכה לפתחי... אך כלום! גם הבנות המפריעות ביותר הן כעת שקטות לחלוטין, ערניות, מקשיבות, משתתפות ועונות. שאלתי את עצמי האם זו 'פאטה מורגנה'? או שמא זו מתנה מיוחדת שהקב"ה הכין עבורי?...

בעוד עשר דקות מסתיים השיעור ומה שקרה כאן הוא למעלה מכל דמיון, נס אמתי... אבל אני הרגשתי שאני חייבת לברר את פשרו, השתתקתי לרגע, עזבתי את הדקדוק, את הנושא והנושא, הבטתי בבנות והן הביטו בי... 'בנות, מה קורה כאן היום?' שאלתי...
'מה קורה?' השיבה בתמימות אחת הבנות...
'מה זה השקט הזה? ההקשבה שלכן זה משהו שאני לא

לעילוי נשמת: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון ספירו בן מזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

לרפואת כל חולי עם ישראל. להצלחת כל התורמים לעלון הקדוש ובהם: דקל מלכה - להצלחה כללית / אורי ישראל - רפואה שלימה / סוזן בת ימנה - רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה - רפוש / וכל התורמים בעילום שם